

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 36.

Extraordinair Session.

19de Møde.

Torsdagen den 20de Septbr. Aften Kl. 7.

(Fortf.)

Kampmann (fortsat): Det er jo ganske vist, at dette Regnestykke ikke er saa ganske let, og, naar Een her vilde fremkomme med et saadant Regnestykke, vilde der vistnok opstaa megen Strid og Uenighed derom; men jeg er lige-saa vis paa, at, naar det forøvrigt er en Sag, som Bedkommende faaer Interesse for, saa at det bliver ham af Bigtighed at udøve sin Valgret, da vil det ogsaa vise sig i Birkeligheden, at det ingen særdeles Vanskelighed har at faae dette Regnestykke gjort; der vil nok være dem, som i saa Henseende ville tilbyde sig som Beilebere; og overhovedet, hvis de ikke ville gjøre sig den Uleilighed at sætte sig ind i at opgjøre deres Indtægter og paatage sig den dermed forbundne Besværlighed, saa have de ingen Interesse for Sagen, ingen Interesse i at udøve den Valgret, som Loven giver, og, have de ingen Interesse deri, saa er der heller ingen synderlig Opfordring for os til at anstrenge os for, at de skulle have Valgretten. Den ærede Rigsdagsmand omtalte endvidere, at han meente, at omtrent $\frac{1}{4}$ af Valgerne vilde høre til Embedsmændene; han kunde ikke ansee det for ønskeligt, at Embedsstanden havde en saa stor Andeel i Valgene, da den dog maatte ansees for mindre uafhængig af Regjeringen. Det være nu langt fra mig at ville paastaae, at Embedsmændene under vanskelige politiske Forhold netop ere de, som fortrinnsviis egne sig til at føre Kampen; men man maa ogsaa er-

indre, at, hvorvel Embedsmændene kunne være afhængige, saa seer man dog ogsaa Folk i tilsyneladende meget uafhængige Stillinger og som ere afhængige enten af den ene eller den anden Grund, saa det dog til Syvende og Sidst er Mandens Charakter, hvorpaa det kommer an. En Embedsmand kan ikke tvinges her i Thinget til at tale eller stemme imod sin Overbeviisning; kan han ikke stemme efter sin Overbeviisning uden at restikere sin Embedsstilling, saa har han det Valg at træde ud af Forsamlingen; men, naar jeg troer at kunne komme i en saadan Collision ved Udøvelsen af min Valgret, saa kan jeg jo ogsaa undlade at udøve den (Latter). Ja, man leer af det, at man kan træde ud, naar man ikke troer at kunne stemme efter sin Overbeviisning, og man heller ikke troer at kunne opoffre sin Stilling; det er dog et Factum, at dette har været Tilfældet med Flere, og, fordi Embedsmanden har fundet sig foranlediget til at træde ud, kan man ikke sige, at han er afhængig. Jeg begyndte iøvrigt mine Bemærkninger dermed, at Embedsstanden i det Hele taget ikke saa vel egnede sig til at føre store politiske Kampe; men ved Siden deraf mener jeg dog, at, naar man skildrede Embedsstandens Afhængighed, saa skildredes den med for stærke Farver. Naar vi see hen til, hvad der i den seneste Tid er foregaaet, med Hensyn til Embedsstanden, saa troer jeg, at Enhver, der kjenner Forholdene, vil vidne, at Embedsstanden ikke har viist sig synderlig afhængig af Regjeringen. Der manglede under det sidste Ministerium vistnok ikke paa Bestræbelser for at indvirke paa Embedsstanden, for igjennem denne ogsaa at gjøre Regjeringens Indflydelse paa Valgerne gjældende,